Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto vijeće)

2. srpnja 2025.*

„Javna služba – Dužnosnici – Starosna mirovina – Reforme Pravilnika o osoblju iz 2004. i iz 2014. – Prijelazne odredbe koje se odnose na određene načine izračuna mirovinskih prava – Članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju – Članovi ugovornog osoblja koji su postali dužnosnici – Godišnja stopa stjecanja mirovinskih prava – Dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu – Područje primjene zakona – Jednako postupanje“

U predmetu T-131/24,

CR, koju zastupa S. Orlandi, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju A. Baeckelmans, M. Brauhoff i G. Niddam, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupiru

Europski parlament, koji zastupaju S. Bukšek Tomac i M. Mão Cheia Carreira, u svojstvu agenata,

i

Vijeće Europske unije, koje zastupaju M. Bauer, J. Rurarz i X. Chamodraka, u svojstvu agenata,

intervenijenti,

OPĆI SUD (peto vijeće),

u sastavu: J. Svenningsen, predsjednik, C. Mac Eochaidh (izvjestitelj) i J. Laitenberger, suci,

tajnik: L. Ramette, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 14. siječnja 2025.,

* Jezik postupka: francuski

donosi sljedeću

Presudu

1 Tužbom na temelju članka 270. UFEU-a tužiteljica CR zahtijeva poništenje odluke Europske komisije od 4. svibnja 2023. kojom se utvrđuju njezina prava na starosnu mirovinu (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Pravni okvir

2 Prije 1. svibnja 2004. članak 77. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) predviđao je, među ostalim, da svaki dužnosnik koji je navršio najmanje deset godina staža u službi ima pravo, počevši od 60. godine, na starosnu mirovinu, da godišnja stopa stjecanja mirovinskih prava za svaku godinu staža iznosi 2 % zadnje osnovne plaće u razredu u koji je dužnosnik bio razvrstan najmanje godinu dana (u daljnjem tekstu: zadnja osnovna plaća) i da ta najviša starosna mirovina iznosi 70 % potonje osnovne plaće. Osim toga, članak 39. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (u daljnjem tekstu: Uvjeti zaposlenja ostalih službenika) upućivao je na članak 77. Pravilnika o osoblju kad je riječ o pravima na starosnu mirovinu članova privremenog osoblja.

3 Od 1. svibnja 2004. Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika izmijenjeni su Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 723/2004 od 22. ožujka 2004. (SL 2004., L 124, str. 1., u daljnjem tekstu: reforma iz 2004.)

4 U okviru reforme iz 2004. zakonodavac Europske unije izmijenio je članak 77. Pravilnika o osoblju, među ostalim, povećanjem dobi za stjecanje prava na odlazak u mirovinu na 63 godine i utvrđivanjem godišnje stope stjecanja mirovinskih prava na 1,9 % zadnje osnovne plaće za svaku godinu staža. Zadržano je ograničenje od 70 % zadnje osnovne plaće. Ta se reforma primjenjivala i na privremeno osoblje i na novu kategoriju osoblja, odnosno na ugovorno osoblje (članci 39. i 109. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika).

5 Od 1. siječnja 2014. Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika izmijenjeni su Uredbom (EZ, Euratom) br. 1023/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. (SL 2013., L 287, str. 15., u daljnjem tekstu: reforma iz 2014.).

6 U okviru reforme iz 2014. zakonodavac Unije ponovno je izmijenio članak 77. Pravilnika o osoblju, među ostalim, povećanjem dobi za stjecanje prava na odlazak u mirovinu na 66 godina i utvrđivanjem nove godišnje stope stjecanja mirovinskih prava na 1,8 %. Zadržano je ograničenje od 70 % zadnje osnovne plaće. Ta se reforma primjenjivala i na privremeno osoblje, kao i na ugovorno osoblje (članci 39. i 109. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika).

7 Prema mišljenju zakonodavca Unije, te su izmjene, uvedene reformama iz 2004. i 2014., postale nužne kako bi se kratkoročno i dugoročno osigurala aktuarska ravnoteža mirovinskog sustava institucija Unije (u daljnjem tekstu: MSIEU), i to zbog demografskih promjena i promjene dobne strukture dotičnog stanovništva, koje su predstavljale sve veći teret za taj sustav (uvodne izjave 28. i 29. Uredbe br. 723/2004; uvodne izjave 14. i 15. Uredbe br. 1023/2013).

8 Usto, iako je cilj reforme iz 2004. općenito bio poštovanje proračunske discipline (uvodna izjava 10. Uredbe br. 723/2004), ona iz 2014. bila je dio osobito teškog socijalno-ekonomskog konteksta nakon nezapamćene financijske krize, koja je, među ostalim, zahtijevala konsolidaciju javnih financija u kratkoročnom, srednjoročnom i dugoročnom razdoblju od strane svake javne uprave (uvodne izjave 11. do 13. Uredbe br. 1023/2013).

9 Osim toga, odstupajući od odredaba članka 77. Pravilnika o osoblju i članaka 39. i 109. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, Prilog XIII. Pravilniku o osoblju i Prilog Uvjetima zaposlenja ostalih službenika sadržavaju prijelazne odredbe u korist dužnosnika i ostalih službenika koji su bili u službi prije stupanja na snagu reforme iz 2004. ili one iz 2014.

10 Zakonodavac Unije donio je te prijelazne odredbe kako bi omogućio da se nova pravila i mjere primjenjuju postupno, istodobno poštujući stečena prava i legitimna očekivanja zaposlenog osoblja (uvodne izjave 29. i 37. Uredbe br. 723/2004; uvodne izjave 14. i 29. Uredbe br. 1023/2013).

11 Najprije, članak 21. prvi stavak Priloga XIII. Pravilniku o osoblju pojašnjava da dužnosnik koji je stupio u službu prije 1. svibnja 2004. ima pravo na 2 %, a ne na 1,8 % od svoje zadnje osnovne plaće za svaku godinu mirovinskog staža. Iako njezin sadašnji tekst proizlazi iz reforme iz 2014., ta odredba proizlazi iz reforme iz 2004. (Prilog I., točka 102. Uredbe br. 723/2004).

12 Članak 21. drugi stavak Priloga XIII. Pravilniku o osoblju predviđa da dužnosnik koji je stupio u službu između 1. svibnja 2004. i 31. prosinca 2013. ima pravo na 1,9 %, a ne na 1,8 % od svoje zadnje osnovne plaće za svaku godinu mirovinskog staža. Ta je odredba dodana reformom iz 2014. (članak 1. točka 73. podtočka (f) Uredbe br. 1023/2013).

13 Prema članku 22. stavku 1. drugom do četvrtom podstavku Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu dužnosnika koji je stupio u službu prije 1. siječnja 2014. nije utvrđena na 66 godina, nego u rasponu od 60 do 65 godina, ovisno o dobi navedenog dužnosnika na dan 1. svibnja 2014. Te su odredbe dodane reformom iz 2014. (članak 1. točka 73. podtočka (g) Uredbe br. 1023/2013).

14 Osim toga, zakonodavac Unije pojasnio je da se Prilog XIII. Pravilniku o osoblju po analogiji primjenjuje na ostale službenike zaposlene 30. travnja 2004. i da su članak 21. i članak 22., osim njegova stavka 4., po analogiji primjenjivi na ostale službenike zaposlene 31. prosinca 2013. (članak 1. stavak 1. prva i druga rečenica Priloga Uvjetima zaposlenja ostalih službenika).

15 Naposljetku, članak 28. stavak 1. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju predviđa da član privremenog osoblja čiji je ugovor bio na snazi 1. svibnja 2004. i koji je imenovan dužnosnikom nakon tog datuma i prije 1. siječnja 2014., ima pri umirovljenju pravo na aktuarsko usklađivanje svojih mirovinskih prava koja je stekao kao član privremenog osoblja pri čemu se uzima u obzir promjena njegove dobi za stjecanje prava na odlazak u mirovinu kako je navedeno u članku 77. Pravilnika o osoblju. Iako njezin sadašnji tekst proizlazi iz reforme iz 2014., ta odredba proizlazi i iz reforme iz 2004. (Prilog I., točka 102. Uredbe br. 723/2004).

16 Isto tako, članak 28. stavak 2. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju određuje da član privremenog osoblja, član ugovornog osoblja ili član ugovornog osoblja za pomoćne poslove čiji je ugovor bio na snazi na dan 1. siječnja 2014. i koji je imenovan dužnosnikom nakon tog datuma, ima pri umirovljenju pravo na aktuarsko usklađivanje svojih mirovinskih prava koja je stekao kao član privremenog ili ugovornog osoblja, pri čemu se uzima u obzir promjena njegove dobi za stjecanje

prava na odlazak u mirovinu kako je navedeno u članku 77. Pravilnika o osoblju u slučaju da je 1. svibnja 2014. imao najmanje 35 godina života. Te su odredbe dodane reformom iz 2014. (članak 1. točka 73. podtočka (j) Uredbe br. 1023/2013).

17 Aktuarska usklađivanja o kojima je riječ u točkama 15. i 16. ove presude izračunavaju se u skladu s koeficijentima utvrđenima u zaključku br. 268/15 koji je donio Kolegij čelnika uprave 25. veljače 2016. i koji se odnosi na aktuarsko usklađivanje stečenih prava u svojstvu člana privremenog ili ugovornog osoblja (članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju).

Okolnosti spora

18 Tužiteljica je 16. lipnja 2012. stupila u službu Komisije kao član ugovornog osoblja.

19 Tužiteljica je 16. kolovoza 2015. imenovana dužnosnicom.

20 Dana 4. svibnja 2023. Ured za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) donio je pobijanu odluku. PMO je obavijestio tužiteljicu da ima pravo na starosnu mirovinu od 1. srpnja 2023. u dobi od 66 godina. PMO ju je također obavijestio da je godišnja stopa stjecanja njezinih mirovinskih prava za aktivnu službu u svojstvu člana ugovornog osoblja (od 16. lipnja 2012. do 15. kolovoza 2015.) iznosila 1,9 % i da je za razdoblje njezina rada kao dužnosnice (od 16. kolovoza 2015. do 30. lipnja 2023.) ta godišnja stopa stjecanja iznosila 1,8 %.

21 Dana 11. svibnja 2023., pozivajući se na presudu od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija (C-366/21 P, EU:C:2022:984), i s obzirom na činjenicu da je bio članica i da je bez prekida doprinosila MSIEU-u, tužiteljica je od PMO-a zatražila da preispita pobijanu odluku, na način da njezina dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu bude utvrđena na 63 godine i da se na nju primijeni godišnja stopa stjecanja od 1,9 % za cijelu njezinu karijeru. Osim toga, s obzirom na to da je bila zaposlena do 66. godine i da je smatrala da je njezina dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu trebala biti utvrđena na 63 godine, tužiteljica je zatražila dodjelu dodatnog povećanja od 2,5 % svoje zadnje osnovne plaće za svaku godinu rada nakon 63. godine.

22 PMO je 15. svibnja 2023. obavijestio tužiteljicu da može podnijeti žalbu u slučaju neslaganja s pobijanom odlukom.

23 Tužiteljica je 1. srpnja 2023. otišla u mirovinu.

24 Tužiteljica je podnijela žalbu protiv pobijane odluke 25. srpnja 2023.

25 Odlukom od 30. studenoga 2023. tijelo za imenovanje odbilo je tu žalbu.

Zahtjevi stranaka

26 Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu odluku;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

27 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu,

– naloži tužiteljici snošenje vlastitih kao i njezinih troškova.

28 Europski parlament od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu,

– naloži tužiteljici snošenje troškova.

29 Vijeće Europske unije od Općeg suda zahtijeva da odbije tužbu.

Pravo

30 U prilog svojoj tužbi tužiteljica iznosi dva tužbena razloga.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi područja primjene zakona

31 Tužiteljica tvrdi da je PMO počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da se na nju primjenjuje članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju. Nakon presuda od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija (C-366/21 P, EU:C:2022:984) i od 14. prosinca 2018., Torné/Komisija (T-128/17, EU:T:2018:969), valjalo bi primijeniti članke 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, a ne članak 28. tog istog priloga, na situaciju kao što je tužiteljičina. Naime, zajedničko tumačenje članaka 21., 22. i 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju i tih dviju presuda dovodi do ograničavanja područja primjene navedenog članka 28. samo na članove privremenog ili ugovornog osoblja imenovane dužnosnicima nakon 1. svibnja 2004. ili nakon 1. siječnja 2014. u čijem je slučaju došlo do prekida njihova članstva u MSIEU-u. Budući da tužiteljica nikada nije prestala biti članica MSIEU-u, ona ne može biti obuhvaćen člankom 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju. Na njezinu se situaciju primjenjuju samo članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju.

32 Komisija, koju podupiru Parlament i Vijeće, osporava tu argumentaciju.

33 U ovom slučaju Opći sud ističe da godišnja stopa stjecanja mirovinskih prava koju je PMO utvrdio za aktivnu službu tužiteljice kao članice ugovornog osoblja, odnosno 1,9 %, ne proizlazi iz primjene članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, nego iz zajedničke primjene članka 21. drugog stavka Priloga XIII. Pravilniku o osoblju i članka 1. stavka 1. druge rečenice Priloga Uvjetima zaposlenja ostalih službenika.

34 Nasuprot tomu, PMO je primijenio odredbe članka 28. stavka 2. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, koji upućuje na članak 77. Pravilnika o osoblju, u pogledu tužiteljičine dobi za stjecanje prava na odlazak u mirovinu, odnosno 66 godina, i godišnje stope stjecanja njezinih mirovinskih prava koja odgovara njezinoj aktivnoj službi kao dužnosnice, odnosno 1,8 %. Osim toga, tužiteljici je odobreno aktuarsko usklađivanje mirovinskih prava koja je stekla kao član ugovornog osoblja. Naime, u skladu sa zaključkom br. 268/15 (vidjeti točku 17. ove presude), PMO je primijenio koeficijent od 1,152 na navedena mirovinska prava. Primjena tog koeficijenta dovela je do

povećanja od 0,914 postotnih bodova stope koja je uzeta u obzir za određivanje njezinih mirovinskih prava. To povećanje stoga odgovara produljenju razdoblja rada koje je tužiteljica stvarno obavljala kao članica ugovornog osoblja za šest mjeseci.

35 Tužiteljica kritizira samo aspekte pobijane odluke sažete u točki 34. ove presude. Naime, prema njezinu mišljenju, članak 21. i članak 22. stavak 1. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju moraju uređivati cjelokupnu njezinu karijeru u Uniji, uključujući njezinu aktivnu službu kao dužnosnice, te je imala pravo otići u mirovinu u dobi od 63 godine. Stoga je PMO pogrešno primijenio članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju na njezinu situaciju, ali usto na nju nije primijenio odredbe članka 22. stavka 1. tog istog priloga, i to odstupajući od članka 77. Pravilnika o osoblju.

36 U tom pogledu Opći sud utvrđuje da tužiteljica ispunjava uvjete utvrđene člankom 28. stavkom 2. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju. Naime, ona je bila član ugovornog osoblja između 16. lipnja 2012. i 15. kolovoza 2015., imenovana je dužnosnicom 16. kolovoza 2015. te je 1. svibnja 2014. imala više od 35 godina.

37 Iako ispunjava te uvjete, tužiteljica ipak tvrdi da se članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju na nju ne primjenjuje jer nikad nije prestala biti članica MSIEU-a. Naime, prema tužiteljičinu mišljenju, članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju primjenjuje se samo na članove privremenog ili ugovornog osoblja koji ispunjavaju uvjete utvrđene tim člankom i u čijem je slučaju, osim toga, došlo do prekida njihova članstva u MSIEU-u prije njihova imenovanja dužnosnicima.

38 Tu tezu treba odbiti jer potonji uvjet, odnosno prekid članstva u MSIEU-u, ne proizlazi iz jasnog teksta članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju. Prihvaćanje tužiteljičine teze stoga bi značilo ograničavanje dosega članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju dodavanjem uvjeta koji zakonodavac Unije nije predvidio.

39 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, ako smisao odredbe prava Unije nedvosmisleno proizlazi iz samog njezina teksta, sud Unije ne može odstupiti od tog teksta (vidjeti presude od 19. listopada 2023., Sad Trasporto Locale, C-186/22, EU:C:2023:795, t. 22. i navedenu sudsku praksu, te od 29. srpnja 2024., HDI Global i MS Amlin Insurance, C-771/22 i C-45/23, EU:C:2024:644, t. 56. i navedenu sudsku praksu).

40 Stoga bi smatrati da primjena odredbe Pravilnika o osoblju podliježe uvjetu različitom od onog koji je u njoj utvrđen predstavljalo tumačenje *contra legem* te odredbe, tako da takvo tumačenje ne bi bilo prihvaćeno (vidjeti, u tom smislu i analogno, presude od 17. prosinca 2020., De Masi i Varoufakis/ESB, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, t. 36., i od 8. studenoga 2023., OA/Parlament, T-39/22, neobjavljenu, EU:T:2023:709, t. 69.).

41 Taj se zaključak nameće to više što sud Unije, s obzirom na načela institucionalne ravnoteže i dodjele ovlasti, kako su utvrđena u članku 13. stavku 2. UEU-a (vidjeti, u tom smislu, presudu od 25. listopada 2017., Komisija/Vijeće (CMR-15), C-687/15, EU:C:2017:803, t. 40. i navedenu sudsku praksu) ne raspolaže ovlašću odstupati od odredbi Pravilnika o osoblju.

42 Naposljetku, osim razmatranja navedenih u točkama 39. do 41. ove presude, dodavanje članku 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju uvjeta koji zakonodavac Unije nije predvidio također je protivno ustaljenoj sudskoj praksi prema kojoj prijelazne odredbe treba usko tumačiti zbog njihova derogatornog karaktera i njihova učinka na proračun (vidjeti u tom smislu presudu od 14. prosinca 2018., Torné/Komisija, T-128/17, EU:T:2018:969, t. 80. i navedenu sudsku praksu).

43 Stoga PMO nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da je članak 28. stavak 2. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju primjenjiv na tužiteljičinu situaciju.

44 Taj zaključak nije doveden u pitanje presudama od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija (C-366/21 P, EU:C:2022:984), i od 14. prosinca 2018., Torné/Komisija (T-128/17, EU:T:2018:969), na koje se poziva tužiteljica.

45 U presudama od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija (C-366/21 P, EU:C:2022:984) i od 14. prosinca 2018., Torné/Komisija (T-128/17, EU:T:2018:969), Sud i Opći sud nisu odlučili o području primjene članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju. Nijedan razlog iz tih presuda ne upućuje na to da je Sud ili Opći sud namjeravao dovesti u pitanje izbore zakonodavca Unije i izmijeniti područje primjene članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju na način da ga pridržava samo za članove privremenog ili ugovornog osoblja čiji je ugovor bio na snazi 1. svibnja 2004. ili 1. siječnja 2014. i u čijem je slučaju došlo do prekida njihova članstva u MSIEU-u prije njihova imenovanja dužnosnicima.

46 Naime, u presudama od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija (C-366/21 P, EU:C:2022:984), i od 14. prosinca 2018., Torné/Komisija (T-128/17, EU:T:2018:969), Sud i Opći sud ograničili su se na tumačenje i primjenu članka 21. i članka 22. stavka 1. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, u vezi s člankom 1. stavkom 1. Priloga Uvjetima zaposlenja ostalih službenika, na situacije obuhvaćene područjem primjene navedenih članaka.

47 U tom pogledu Opći sud podsjeća na to da se, promatrane zasebno i u skladu s naslovom Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, odredbe tog priloga primjenjuju samo na dužnosnike (vidjeti u tom smislu presudu od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija, C-366/21 P, EU:C:2022:984, t. 65).

48 Važno je pojasniti da se na druge službenike isključivo putem članka 1. stavka 1. Priloga Uvjetima zaposlenja ostalih službenika analogno primjenjuju članak 21. i članak 22., uz iznimku njegova stavka 4., Priloga XIII. Pravilniku o osoblju (vidjeti u tom smislu presudu od 15. prosinca 2022., Picard/Komisije, C-366/21 P, EU:C:2022:984, t. 66. i 80.).

49 Tako, najprije, kad je riječ o dužnosnicima, članak 77. Pravilnika o osoblju, u verziji koja proizlazi iz reforme iz 2004., u načelu predviđa da godišnja stopa stjecanja mirovinskih prava iznosi 1,9 % i da je dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu 63 godine. Istim se člankom, u verziji koja proizlazi iz reforme iz 2014., predviđa da godišnja stopa stjecanja mirovinskih prava u načelu iznosi 1,8 % i da je dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu 66 godina.

50 Članak 21. i članak 22. stavak 1. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, kako u verziji koja proizlazi iz reforme iz 2004. tako i u verziji koja proizlazi iz reforme iz 2014., izričito odstupaju od tog sustava načela. Međutim, prema samom tekstu tih dvaju članaka, primjena tog izuzeća ograničena je samo na „dužnosnike” koji su stupili u službu, u pogledu reforme iz 2004., „prije” 1. svibnja 2004. ili, kad je riječ o reformi iz 2014., „prije” 1. siječnja 2014.

51 Opći sud također utvrđuje da članak 21. i članak 22. stavak 1. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju upućuju samo na datum „stupanja u službu”, odnosno datum početka obavljanja poslova dužnosnika, a ne, kao što je to slučaj s člankom 28. tog istog priloga (vidjeti točke 52. i 53. ove presude) na datum njihova „imenovanja”.

52 Osim toga, člankom 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju uređuje se poseban sustav za „službenike” koji su imali „ugovor na snazi” 1. svibnja 2004. ili 1. siječnja 2014. i koji su nakon toga „imenovani” dužnosnicima.

53 Članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju stoga predviđa dva različita i kumulativna uvjeta. Prvi uvjet je početak obavljanja poslova službenika, do kojeg je trebalo doći najkasnije 1. svibnja 2004. ili 1. siječnja 2014., s obzirom na to da je na jedan od tih datuma taj službenik morao imati ugovor na snazi. Drugi je uvjet imenovanje navedenog službenika dužnosnikom, koje nužno slijedi nakon njegova početka obavljanja poslova, s obzirom na to da se, u skladu s tekstom članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, to imenovanje mora provesti „nakon” 1. svibnja 2004. ili „nakon” 1. siječnja 2014.

54 Stoga iz doslovnog i sustavnog tumačenja članka 77. Pravilnika o osoblju kao i članka 21., članka 22. stavka 1. i članka 28. Priloga XIII. tom istom Pravilniku o osoblju proizlazi da je zakonodavac Unije želio ograničiti primjenu navedenog članka 21. i navedenog članka 22. stavka 1., promatranih zasebno, samo na „dužnosnike” koji su u tom svojstvu „stupili u službu” „prije” 1. svibnja 2004. ili „prije” 1. siječnja 2014.

55 Nasuprot tomu, dužnosnici koji su „imenovani” „nakon” 1. svibnja 2004. ili „nakon” 1. siječnja 2014. obuhvaćeni su člankom 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju ako su prethodno počeli obavljati poslove kao članovi privremenog ili ugovornog osoblja i ako je njihov ugovor bio na snazi 1. svibnja 2004. ili 1. siječnja 2014.

56 Nadalje, što se tiče službenika, zakonodavac Unije je člankom 1. stavkom 1. Priloga Uvjetima zaposlenja ostalih službenika dopustio da se članak 21. i članak 22. stavak 1. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju analogno primjenjuju na službenike „zaposlene” ili pak „u službi” na dan 30. travnja 2004. ili 31. prosinca 2013.

57 Međutim, takva analogna primjena članka 21. i članka 22. stavka 1. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, u skladu sa samim tekstom članka 1. stavka 1. Priloga Uvjetima zaposlenja, odnosi se samo na službenike, a ne na dužnosnike (vidjeti u tom smislu presudu od 15. prosinca 2022., Picard/Komisije, C-366/21 P, EU:C:2022:984, t. 66. i 80.).

58 To je rješenje uostalom u skladu sa samom biti Uvjeta zaposlenja ostalih službenika i njihova priloga, koji se izričito i isključivo odnose na službenike. Dužnosnik se stoga ne može pozivati na primjenu Uvjeta zaposlenja ostalih službenika i njihov prilog.

59 Kao što je to već istaknuto u točki 52. ove presude, zakonodavac Unije ipak je uspostavio poseban sustav, odnosno članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, za članove privremenog ili ugovornog osoblja koji su imali ugovor na snazi 1. svibnja 2004. ili 1. siječnja 2014. i koji su zatim imenovani dužnosnicima.

60 Iz toga slijedi da je tužiteljičina situacija u pogledu njezine aktivne službe kao člana ugovornog osoblja prvotno bila obuhvaćena zajedničkom primjenom članka 77. Pravilnika o osoblju i članka 109. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, kako su proizišli iz reforme iz 2004. Suprotno tomu, njezina je situacija između 1. siječnja 2014. i 15. kolovoza 2015. bila obuhvaćena zajedničkom primjenom članka 21. drugog stavka Priloga XIII. Pravilniku o osoblju i članka 1. stavka 1. druge rečenice Priloga Uvjetima zaposlenja ostalih službenika. Na temelju tih odredbi, godišnja stopa stjecanja njezinih mirovinskih prava iznosila je 1,9 % za njezinu aktivnu službu u svojstvu člana ugovornog osoblja.

61 Tužiteljičina situacija u pogledu njezine aktivne službe kao dužnosnice, od 16. kolovoza 2015., datuma njezina imenovanja, ulazi u područje zajedničke primjene članka 77. Pravilnika o osoblju i članka 28. stavkom 2. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, kako proizlaze iz reforme iz 2014. Na temelju tih odredbi, godišnja stopa stjecanja njezinih mirovinskih prava iznosi 1,8 % za navedeno razdoblje, a njezina dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu utvrđena je na 66 godina. Osim toga, povećanje njezine dobi za stjecanje prava na odlazak u mirovinu financijski se kompenzira aktuarskim usklađivanjem mirovinskih prava koja je stekla kao član ugovornog osoblja (vidjeti točku 34. ove presude).

62 Taj zaključak nije u suprotnosti sa zaključcima iz točaka 76. i 80. presude od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija (C-366/21 P, EU:C:2022:984). Prije svega, situacija tužiteljice razlikuje se od situacije M. Picarda. Potonji je sklopio novi ugovor u svojstvu službenika, dok je tužiteljica imenovana dužnosnicom. Osim toga, suprotno onomu što je osporio M. Picard i neovisno o tome jesu li tužiteljičine dužnosti bile bitno izmijenjene zbog njezina imenovanja, pobijana odluka u ovom slučaju nije uzrokovala da ona „izgubi“ pogodnost prijelaznih odredbi iz Priloga XIII. Pravilniku o osoblju. Naime, kao što je to istaknuto u točki 61. ove presude, aktivna služba tužiteljice kao dužnosnice obuhvaćena je područjem primjene članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju.

63 Nadalje, suprotno onomu što tvrdi tužiteljica, Sud nije tvrdio da je kontinuirano članstvo u MSIEU-u jedini kriterij na temelju kojeg se može utvrditi tko su korisnici prijelaznih odredbi iz članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju. Naime, upotrebom priloga „među ostalim” u točki 76. presude od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija (C-366/21 P, EU:C:2022:984), Sud je naveo da je riječ samo o jednom od kriterija. Isto rješenje nužno se mora usvojiti za članak 28. Priloga XIII. Statutu, o kojem se Sud, međutim, nije izjasnio (vidjeti točku 45. ove presude), budući da se taj članak, uz članke 21. i 22. istog priloga, nalazi među prijelaznim odredbama.

64 Kao što to proizlazi iz točaka 54. i 55. ove presude, imenovanje službenika dužnosnikom nakon 1. svibnja 2004. ili nakon 1. siječnja 2014. i posjedovanje ugovora na snazi na jedan od tih datuma kriteriji su za primjenu članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju.

65 Podredno, Opći sud ističe da se članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju također može primijeniti ako je došlo do prekida članstva službenika u MSIEU-u prije reforme iz 2004. ili prije reforme iz 2014. pod uvjetom da je imao ugovor na snazi 1. svibnja 2004. ili 1. siječnja 2014. i da je nakon toga imenovan dužnosnikom. Drugim riječima, kako bi se utvrdilo primjenjuje li se članak 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, jedino je važno da su ispunjeni uvjeti utvrđeni tim člankom i navedeni u točki 53. ove presude.

66 Naposljetku, Opći sud podsjeća na to da zaključci iz točaka 60. i 61. ove presude odražavaju odabire zakonodavca Unije i da, u okviru zadaća koje su mu dodijelili autori Ugovorâ, nije na sudu Unije da, suprotno onomu što zahtijeva tužiteljica, odstupi od članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju dodavanjem uvjeta koji trenutačno ne postoji (vidjeti točke 37. i 43. ove presude).

67 Slijedom toga, prvi tužbeni razlog treba odbiti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja

68 Drugim tužbenim razlogom, istaknutim podredno, tužiteljica ističe prigovor nezakonitosti članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju jer se njime povređuje načelo jednakog postupanja.

69 U tom pogledu, načelo jednakog postupanja zahtijeva da se u usporedivim situacijama ne postupa na različit način i da se u različitim situacijama ne postupa na jednak način, osim ako je takvo postupanje objektivno opravdano (vidjeti presudu od 18. travnja 2024., Dumitrescu i dr./Komisija i Sud, C-567/22 P do C-570/22 P, EU:C:2024:336, t. 67. i navedenu sudsku praksu).

70 Kako bi se moglo utvrditi je li povrijeđeno navedeno načelo, valja, među ostalim, uzeti u obzir predmet i svrhu odredbe kojom je to načelo navodno povrijeđeno (vidjeti presudu od 18. travnja 2024., Dumitrescu i dr./Komisija i Sud, C-567/22 P do C-570/22 P, EU:C:2024:336, t. 68. i navedenu sudsku praksu).

71 Osim toga, u području koje je obuhvaćeno izvršavanjem diskrecijske ovlasti, kao što je donošenje prijelaznih pravila kojima se nastoji zajamčiti pravedan prijelaz s nekadašnjeg sustava propisanog u Pravilniku o osoblju na novi sustav, načelo jednakog postupanja ne poštuje se samo kada zakonodavac Unije provede razlikovanje koje je proizvoljno ili očito neprimjereno u odnosu na cilj koji se želi ostvariti propisom o kojem je riječ (presuda od 14. prosinca 2018., GQ i dr./Komisija, T-525/16, EU:T:2018:964, t. 104. i navedena sudska praksa; vidjeti također, u tom smislu, presudu od 18. travnja 2024., Dumitrescu i dr.. protiv Komisije i Suda, C-567/22 P do C-570/22 P, EU:C:2024:336, t. 69. i navedena sudska praksa).

72 Prema sudskoj praksi, Sud se stoga mora ograničiti na provjeru ne čini li se razlika u postupanju proizvoljnom ili očito neadekvatnom s obzirom na cilj općeg interesa koji se želi postići (vidjeti u tom smislu, presudu od 25. ožujka 2021., Álvarez y Bejarano i dr./Komisija, C-517/19 P i C-518/19 P, EU:C:2021:240, t. 53. i 54.).

73 S druge strane, s obzirom na ovaj ograničeni sudski nadzor, nije na Sudu da provjerava nije li nerazumno da zakonodavac Unije smatra da uvedeno različito postupanje može biti primjereno i nužno za potrebe postizanja cilja u općem interesu koji se nastoji postići (vidjeti u tom smislu presudu od 14. srpnja 2022., Komisija/VW i dr., C-116/21 P do C-118/21 P, C-138/21 P i C-139/21 P, EU:C:2022:557, t. 129. i rješenje od 22. prosinca 2022., Komisija/KM i Vijeće/Komisija, C-341/21 P i C-357/21 P, EU:C:2022:1042, t. 64.).

74 Upravo će s obzirom na tu sudsku praksu Opći sud ispitati oba dijela drugog tužbenog razloga.

Prvi dio drugog tužbenog razloga

75 Tužiteljica tvrdi da se člankom 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju povređuje načelo jednakog postupanja jer se prema kategorijama osoba koje se nalaze u usporedivim situacijama postupa različito. Naime, samo zbog svojeg imenovanja dužnosnicom i iako nikada nije prestala biti članica MSIEU-a, prema tužiteljici se postupa lošije nego da je postala članica privremenog osoblja, a ne dužnosnica, ili da je ostala članica ugovornog osoblja. Usto, tužiteljica navodi da je Parlament, tijekom više od pet godina, usvojio isto tumačenje kao i njezino članka 21., članka 22. stavka 1. i članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju.

76 Komisija, koju podupiru Parlament i Vijeće, osporava tu argumentaciju.

77 U tom pogledu, što se tiče usporedivosti situacija, Sud je već naveo da se Pravilnikom o osoblju i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika uvodi zajednički mirovinski sustav za dužnosnike i druge službenike, odnosno MSIEU. Naime, s obzirom na upućivanje na uvjete predviđene u poglavlju 3. glave V. Pravilnika o osoblju, iz članka 39. stavka 1. kao i članka 109. stavka 1. Uvjeta zaposlenja

ostalih službenika, članovi privremenog i ugovornog osoblja također doprinose financiranju tog mirovinskog sustava u skladu s uvjetima iz članka 83. stavka 2. Pravilnika o osoblju (vidjeti u tom smislu presudu od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija, C-366/21 P, EU:C:2022:984,t. 77. i 78.).

78 Međutim, Sud je također naznačio da postoje razlike između dužnosnika i drugih službenika (vidjeti u tom smislu presudu od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija, C-366/21 P, EU:C:2022:984, t. 69.).

79 U tom pogledu Opći sud podsjeća na to da su dužnosnici u načelu sigurni da mogu biti u službi Unije do dobi za stjecanje prava na odlazak u mirovinu. Samo u iznimnim okolnostima, kao što su dopust za osobne potrebe, ako se uzme na kraju karijere, dopust u interesu službe, ostavka, obvezna ostavka, umirovljenje u interesu službe, otkaz zbog stručne nesposobnosti, udaljavanje s radnog mjesta, smrt i automatsko umirovljenje zbog trajne invalidnosti, njihova dužnost prestaje prije nego što navrše dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu (članci 40., 42.c, 47. do 51. i 53. Pravilnika o osoblju i članak 9. stavak 1. točka (h) Priloga IX. Pravilniku o osoblju).

80 Suprotno tomu, kao opće pravilo i kao što to priznaje sama tužiteljica, službenici nemaju takvu stabilnost zaposlenja. Naime, prema ustaljenoj sudskoj praksi, trajanje radnog odnosa između institucije i službenika zaposlenog na određeno vrijeme uređeno je uvjetima utvrđenima u ugovoru sklopljenom između stranaka. Osim toga, upravi se priznaje široka diskrecijska ovlast u području produljenja ugovora (vidjeti u tom smislu presudu od 14. prosinca 2022., SU/EIOPA, T-296/21, EU:T:2022:808, t. 49. i navedenu sudsku praksu). Stoga samo sklapanje ugovora na neodređeno vrijeme stvara stabilniju vezu i vezu bez vremenskog ograničenja između institucije i predmetnog službenika (vidjeti u tom smislu presudu od 9. studenoga 2022., QM/Europol, T-164/21, EU:T:2022:695, t. 83. i navedenu sudsku praksu).

81 Također, uzimajući u obzir njihovo općenito dulje trajanje službe u Uniji, ali i zbog automatskih napredovanja na viši stupanj i promaknuća u razredu od kojih imaju koristi, dužnosnici na kraju svoje karijere dosežu razrede i stupnjeve koji su obično viši od onih koje su ostvarili službenici. To više razvrstavanje na koje dužnosnici obično imaju pravo prati viši primitak od rada od onog na koji ima pravo većina službenika, s obzirom na to da je taj primitak od rada izravno povezan s razredom i stupnjem.

82 Potonje je pitanje odlučujuće u ovom slučaju jer se u okviru izračuna iznosa starosne mirovine dužnosnika ili službenika u obzir uzima samo njegova zadnja osnovna plaća (vidjeti točke 4. do 16. ove presude).

83 Osim toga, iznos starosne mirovine ne ovisi isključivo o zadnjoj osnovnoj plaći. Taj iznos ovisi i o trajanju službe dužnosnika ili službenika jer on za svaku godinu staža prima 1,8 %, 1,9 % ili 2 % svoje zadnje osnovne plaće (vidjeti točke 4. do 16. ove presude). S obzirom na to da dužnosnici općenito imaju dulje trajanje službe od službenika, automatski stječu više godina mirovinskog staža od potonjih.

84 S obzirom na te objektivne razlike i kao što to tvrde Komisija, Parlament i Vijeće, ukupni utjecaj reformi iz 2004. i 2014. na proračun Unije nužno je veći u pogledu mirovina dužnosnika nego što se tiče mirovina ostalih službenika.

85 U tim okolnostima, uzimajući u obzir cilj očuvanja aktuarske ravnoteže MSIEU-a, bez utjecaja na stečena prava i legitimna očekivanja postojećeg osoblja (mišljenje nezavisnog odvjetnika Pikamäea u predmetu Picard/Komisija, C-366/21 P, EU:C:2022:582, t.. 44. i 51.), koji se dodaje općenitijim

ciljevima proračunske discipline i konsolidacije javnih financija u teškom socijalno-ekonomskom kontekstu (vidjeti točke 7. i 8. ove presude), te uzimajući u obzir široku diskrecijsku ovlast koja mu je na raspolaganju, zakonodavac Unije imao je pravo smatrati da se s dužnosnicima imenovanima nakon 1. svibnja 2004. ili nakon 1. siječnja 2014. treba postupati drukčije nego da su zadržali svoj status privremenog ili ugovornog osoblja najmanje 10 godina.

86 U tom pogledu Opći sud podsjeća na to da dužnosnici i službenici doprinose samo jednom trećinom financiranju MSIEU-a, dok isplata mirovina, koju zajednički jamče države članice, tereti proračun Unije (članak 83. stavci 1. i 2. Pravilnika o osoblju). U kontekstu takve strukture financiranja MSIEU-a, koja se prije svega temelji na sredstvima koja su države članice dodijelile Uniji, interesi dužnosnika na koje se primjenjuje poseban sustav uspostavljen člankom 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju ne mogu se uzeti u obzir, a da se pritom potpuno zanemaruje da su navedene države bile prisiljene donijeti drastične mjere kako bi se suočile s trajnim učincima ozbiljne gospodarske i financijske krize (uvodna izjava 13. Uredbe br. 1023/2013). Uostalom, aktuarska ravnoteža MSIEU-a mora precizno uzeti u obzir, dugoročno, ekonomske razvoje i financijske varijable (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 13. prosinca 2017., Arango Jaramillo i dr./EIB, T-482/16 RENV, EU:T:2017:901, t. 126. (neobjavljenu) i navedenu sudsku praksu). Prema tome, u društvu u kojem prevladava solidarnost, kao što je to istaknuto u članku 2. UEU-a (presuda od 25. veljače 2025., Sąd Rejonowy w Białymstoku i Adoreikė, C-146/23 i C-374/23, EU:C:2025:109, t. 71.), i u kontekstu obilježenom ozbiljnom gospodarskom i financijskom krizom, zakonodavac Unije mogao je, među ostalim mjerama, uspostaviti navedeni poseban režim kako bi izrazio tu solidarnost europske javne službe s obzirom na napore koje su države članice morale uložiti na vlastitoj razini.

87 Osim toga, valja istaknuti da su doprinosi privremenog i ugovornog osoblja MSIEU-u u pravilu niži od doprinosa dužnosnika čija se osnovna plaća može mijenjati s obzirom na napredovanje u razredu i na viši stupanj tijekom cijele njihove karijere. U tom je pogledu točno da je MSIEU ustrojen na temelju načela solidarnosti i da nije osmišljen na način da mirovina koju prima dužnosnik ili službenik predstavlja točnu protučinidbu za njegove doprinose u navedeni sustav (vidjeti presudu od 8. studenoga 2023., OA/Parlament, T-39/22, neobjavljenu, EU:T:2023:709, t. 60. i navedenu sudsku praksu). Međutim, zakonodavac Unije mogao je smatrati, u okviru svoje široke diskrecijske ovlasti i uzimajući u obzir načelo solidarnosti kojim je uređen MSIEU, da član osoblja koji je imenovan dužnosnikom nakon 1. svibnja 2004. ili nakon 1. siječnja 2014. ne može imati pravo na godišnju stopu stjecanja prava na starosnu mirovinu koja se na njega primjenjivala tijekom njegove aktivne službe u svojstvu člana privremenog ili ugovornog osoblja, s obzirom na to da bi to značilo da on nerazmjerno ima koristi od te više stope radi izračuna iznosa njegove mirovine izvršenog na temelju zadnje osnovne plaće za razred u koji je taj dužnosnik bio razvrstan prije svojeg odlaska u mirovinu.

88 S obzirom na prethodna razmatranja, različito postupanje koje osporava tužiteljica nije očito neprimjereno s obzirom na ciljeve koje zakonodavac Unije nastoji postići. Taj je izbor zakonodavca Unije uostalom u skladu s načelima proračunske discipline i dobrog financijskog upravljanja (članci 310. i 317. UFEU-a) kao i s načelom očuvanja aktuarske ravnoteže MSIEU-a (članak 83.a i Prilog XII. Pravilniku o osoblju).

89 Ni ta razlika u postupanju nije proizvoljna.

90 U tom pogledu, Sud je već presudio da odredba Pravilnika o osoblju uvodi proizvoljno razlikovanje između dužnosnika i/ili službenika kada se ono temelji na diskriminatornom kriteriju koji nema veze s ciljem koji se želi postići. U takvoj situaciji razmatranja koja se odnose isključivo na

proračunska, administrativna ili kadrovska pitanja ne mogu sama po sebi predstavljati objektivno opravdanje različitog postupanja prema dužnosnicima i/ili službenicima koji se nalaze u usporedivim situacijama (vidjeti u tom smislu presudu od 18. travnja 2024., Dumitrescu i dr./Komisija i Sud pravde, C-567/22 P do C-570/22 P, EU:C:2024:336, t. 79. do 81., 93. i 94.).

91 U ovom slučaju, za razliku od članka 8. stavka 2. drugog podstavka Priloga VII. Pravilniku o osoblju, čiju je nezakonitost Sud utvrdio u presudi od 18. travnja 2024., Dumitrescu i dr./Komisija i Sud (C-567/22 P do C-570/22 P, EU:C:2024:336), različito postupanje koje tužiteljica osporava ne temelji se na diskriminatornom kriteriju koji je zabranjen, osobito, člankom 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nego se temelji na objektivnim razlozima navedenima u točkama 78. do 84. ove presude.

92 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, iako načelo jednakog postupanja zahtijeva da dužnosnici i/ili službenici koji se nalaze u istovjetnim ili usporedivim situacijama budu uređeni istim pravilima, ono ipak ne zabranjuje zakonodavcu Unije da uzme u obzir objektivne razlike u uvjetu ili situaciji u kojoj se nalaze zainteresirane osobe (vidjeti presude od 16. listopada 1980., Hochstrass/Sud, 147/79, EU:C:1980:238, t. 7., i od 3. svibnja 2018., SB/EUIPO, T-200/17, neobjavljenu, EU:T:2018:244, t. 33. i navedenu sudsku praksu).

93 Osim toga, također prema ustaljenoj sudskoj praksi, ne mogu se dovesti u pitanje razlike u statusu koje postoje između različitih kategorija osoba zaposlenih u Uniji i stoga se ne može smatrati diskriminacijom činjenica da, sa stajališta jamstava iz Pravilnika o osoblju i pogodnosti iz sustava socijalne sigurnosti, određene kategorije osoba zaposlenih u Uniji mogu uživati jamstva ili pogodnosti koje nisu dodijeljene drugim kategorijama (vidjeti presudu od 12. ožujka 2020., XB/ESB, T-484/18, neobjavljenu, EU:T:2020:90, t. 82. i navedenu sudsku praksu).

94 Opći sud također utvrđuje, kao što je to istaknuo Parlament, da razlikovanje između dužnosnika i službenika nije svojstveno članku 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju. Sam MSIEU, iako je zajednički dužnosnicima i službenicima, nije ujednačen. Stoga, za razliku od dužnosnika, članci 42. i 112. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika omogućuju članovima privremenog i ugovornog osoblja da zatraže da njihova institucija izvrši uplate radi stjecanja ili zadržavanja mirovinskih prava u njihovoj zemlji podrijetla. Isto tako, s obzirom na članak 3. točku (d) Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, kada član ugovornog osoblja postane dužnosnik ili kad dužnosnik postane član ugovornog osoblja, ta promjena statusa može dovesti do smanjenja broja godina mirovinskog staža navršenih u prethodnom sustavu ili do povrata preplaćenih doprinosa koji odgovara razlici između broja godina izračunanog mirovinskog staža i broja godina stvarnog staža u službi.

95 Iako kriterij razlikovanja koji se osporava u ovom slučaju stoga nije diskriminirajući i temelji se na objektivnim razlozima, Opći sud ističe da, ponovno suprotno onomu što je presuđeno u pogledu članka 8. stavka 2. drugog podstavka Priloga VII. Pravilniku o osoblju, taj kriterij nije ni „nepovezan” niti „nije ni u kakvoj vezi” s ciljevima koji se nastoje postići. Donošenjem članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju i u skladu s ciljevima očuvanja aktuarske ravnoteže MSIEU-a, proračunske discipline i konsolidacije javnih financija, zakonodavac je namjeravao smanjiti godišnju stopu stjecanja mirovinskih prava dotičnih dužnosnika, isključivo kada je riječ o njihovoj aktivnoj službi u tom svojstvu, te produžiti trajanje njihove karijere upravo zbog toga što je proračunsko opterećenje mirovina dužnosnika veće od onog službenika (vidjeti točke 7., 8., i 84. ove presude).

96 Osim toga, iako Opći sud ne isključuje da u određenim posebnim situacijama službenik može imati karijeru sličnu onoj dužnosnika, bilo u pogledu trajanja, razreda, primitaka od rada i dužnosti, to ipak nije slučaj u pravilu. U skladu s ustaljenom sudskom praksom, iako u marginalnim situacijama moraju nastati povremene nepogodnosti zbog uvođenja općeg i apstraktnog propisa, zakonodavcu Unije ne može se prigovoriti da je primijenio kategorizaciju jer ona u biti nije diskriminatorna s obzirom na cilj koji se njome želi postići (presude od 16. listopada 1980., Hochstrass/Sud, 147/79, EU:C:1980:238, t. 14. i od 15. travnja 2010., Gualtieri/Komisija, C-485/08 P, EU:C:2010:188, t. 81.).

97 Stoga različito postupanje koje tužiteljica osporava nipošto nije proizvoljno, nego se temelji na objektivnom i nediskriminatornom kriteriju te je, osim toga, opravdano ciljevima očuvanja aktuarske ravnoteže MSIEU-a, proračunske discipline i konsolidacije javnih financija.

98 Nadalje, kada kriterij razlikovanja nije ni diskriminatoran te nije ni na koji način povezan s ciljevima koji se žele postići, kao što je to ovdje slučaj, Sud je u biti već priznao da se mjere proračunskih ograničenja koje pogađaju dužnosnike i/ili službenike, među ostalim smanjenjem njihovih pogodnosti, mogu opravdati ciljevima proračunske discipline i konsolidacije javnih financija (vidjeti u tom smislu presudu od 18. travnja 2024., Dumitrescu i dr./Komisija i Suda pravde, C-567/22 P do C-570/22 P, EU:C:2024:336, t. 81; vidjeti također, u tom smislu i analogno, presudu od 25. veljače 2025., Sąd Rejonowy w Białymstoku i Adoreikė, C-146/23 i C-374/23, EU:C:2025:109, t. 67., 69. i 71.).

99 Osim toga, iz odredbi članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju ne može se izvesti nikakvo proizvoljno ili očito neprimjereno razlikovanje u odnosu na cilj koji zakonodavac Unije nastoji postići, a to je očuvanje stečenih prava i legitimnih očekivanja dotičnih dužnosnika, s obzirom na to da su, kao i u slučaju drugih članova osoblja koji su bili zaposleni 1. svibnja 2004. ili 1. siječnja 2014., njihova stečena prava i legitimna očekivanja poštovana.

100 Naime, njihova mirovinska prava, stečena tijekom njihove aktivne službe u svojstvu službenika, ostaju očuvana. Osim toga, logično je da prije imenovanja još nisu stekli mirovinska prava kao dužnosnici. Dužnosnici o kojima je riječ tek su od svojeg imenovanja stekli mirovinska prava u tom svojstvu.

101 Osim toga, dok su još bili članovi osoblja, nisu dobili nikakvo konkretno i bezuvjetno jamstvo da će, ako odluče postati dužnosnici, godišnja stopa stjecanja njihovih mirovinskih prava i njihova dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu ostati nepromijenjeni.

102 Osim što su, kao što je to slučaj s drugim članovima osoblja koji su bili u službi 1. svibnja 2004. ili 1. siječnja 2014., poštovana njihova stečena prava i legitimna očekivanja, Opći sud dodatno utvrđuje da se, u skladu s člankom 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, povećanje dobi za stjecanje prava na odlazak u mirovinu dotičnih dužnosnika financijski nadoknađuje aktuarskim usklađivanjem mirovinskih prava koja su stekli dok su bili službenici. U praksi se na mirovinska prava koja su stekli kao službenici primjenjuje koeficijent između 1 i 1,178, ovisno o osobnoj situaciji svakog dotičnog službenika (vidjeti točku 17. ove presude), kao što je bio slučaj s tužiteljicom (vidjeti točku 34. ove presude). Stoga se navedena stečena prava u stvarnosti, daleko od toga da se ignoriraju, održavaju (koeficijent jednak 1) ili čak povećavaju (koeficijent veći od 1) primjenom tog koeficijenta.

103 U svakom slučaju, Opći sud utvrđuje da tužiteljica, prije nego što je imenovana dužnosnicom, nije imala nikakvo jamstvo da će imati pravo na starosnu mirovinu jer na taj datum i suprotno onomu što se zahtijeva člankom 77. prvim stavkom Pravilnika o osoblju, ona još nije imala deset godina staža u službi u Uniji.

104 Naposljetku, nije relevantna okolnost koju je istaknula tužiteljica, prema kojoj je Parlament tijekom više od pet godina usvojio isto tumačenje kao i ono koje ona predlaže u pogledu članka 21., članka 22. stavka 1. i članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju u korist drugih službenika koji su postali dužnosnici. Naime, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da se načelo jednakog postupanja mora pomiriti s poštovanjem načela zakonitosti, u skladu s kojim se nitko ne može u svoju korist pozvati na nezakonitost počinjenu u korist trećega (vidjeti presudu od 16. listopada 2019., Palo/Komisija, T-432/18, EU:T:2019:749, t. 38. i navedenu sudsku praksu).

105 Slijedom navedenog, prvi dio drugog tužbenog razloga valja odbiti.

Drugi dio drugog tužbenog razloga

106 Tužiteljica tvrdi da se člankom 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju povređuje načelo jednakog postupanja jer se prema svim službenicima, koji su postali dužnosnici nakon 1. svibnja 2004. ili nakon 1. siječnja 2014., postupa na isti način, a da se pritom ne uzima u obzir eventualni prekid njihova članstva u MSIEU-u prije njihova imenovanja. Tužiteljičina situacija ne može se izjednačiti sa situacijom službenika u čijem je slučaju došlo do prekida članstva u MSIEU-u i koji je zatim imenovan dužnosnikom. Naime, tužiteljica pak nikada nije prestala biti članica MSIEU-a.

107 Komisija, koju podupiru Parlament i Vijeće, osporava tu argumentaciju.

108 U tom pogledu Opći sud podsjeća na to da načelo jednakog postupanja ne zahtijeva potpunu istovjetnost situacija kako bi se moglo primijeniti isto postupanje. Zahtijeva se samo usporedivost tih situacija (presuda od 15. listopada 2020., Coppo Gavazzi i dr./Parlament, T-389/19 do T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19 do T-414/19, T-416/19 do T-418/19, T-420/19 do T-422/19, T-425/19 do T-427/19, T-429/19 do T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19 do T-442/19, T-444/19 do T-446/19, T-448/19, T-450/19 do T-454/19, T-463/19 i T-465/19, EU:T:2020:494, t. 257.).

109 S obzirom na predmet članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju i ciljeve zakonodavca Unije, treba smatrati da se svi dužnosnici na koje se odnosi taj članak nalaze u usporedivoj situaciji s obzirom na to da su svi prethodno bili službenici i da su svi imenovani nakon 1. svibnja 2004. ili nakon 1. siječnja 2014.

110 Suprotno tomu, prilikom ispitivanja usporedivosti njihovih situacija nije relevantno jesu li ti dužnosnici imali prekid članstva u MSIEU-u prije svojeg imenovanja. Naime, ta se okolnost odnosi na njihovu aktivnu službu kao službenika, dok primjena odredbi članka 28. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju ovisi o njihovu imenovanju dužnosnicima. Tako će u najboljem slučaju ta okolnost u praksi značiti da će se dužnosniku, u čijem je slučaju prije njegova imenovanja došlo do prekida članstva u MSIEU-u i, s tim u vezi, uplate njegovih doprinosa u MSIEU-u, uračunati manje godina mirovinskog staža, koje se odnose isključivo na njegovu aktivnu službu kao službenika, nego da nije došlo do takvog prekida.

111 Osim toga, s obzirom na zaštitu svojih stečenih prava, službenici koji su postali dužnosnici nakon prekida svojeg članstva u MSIEU-u i službenici koji su postali dužnosnici bez prekida tog članstva nalaze se u usporedivoj situaciji. Naime, ti su službenici u obama slučajevima uplatili doprinose MSIEU-u s obzirom na nižu dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu od one koja će se na njih u konačnici primjenjivati. Stoga su njihova stečena prava iste prirode i jedino se razlikuje broj godina mirovinskog staža koje će svaki od njih ostvariti. Prema tome, službenici koji su postali dužnosnici moraju imati pravo na aktuarsko usklađivanje neovisno o tome je li njihovu imenovanju dužnosnicima prethodio prekid njihova članstva u MSIEU-u.

112 Isto tako, kad je riječ o njihovim legitimnim očekivanjima, službenici koji su postali dužnosnici nakon prekida njihova članstva u MSIEU-u i službenici koji su postali dužnosnici bez prekida članstva u tom sustavu nalaze se u usporedivoj situaciji. Naime, budući da su postali dužnosnici nakon 1. svibnja 2004. ili nakon 1. siječnja 2014., nisu mogli legitimno očekivati da će se na njih odmah nakon njihova imenovanja primijeniti članak 21. i članak 22. stavak 1. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, iako ta dva članka sadržavaju prijelazne odredbe čiji je jedini cilj očuvati stečena prava i legitimna očekivanja koja su postojala prije stupanja na snagu reformi iz 2004. ili iz 2014.

113 U svakom slučaju, kao što je to već navedeno u okviru ispitivanja prvog tužbenog razloga, trajnost članstva u MSIEU-u nije jedini kriterij na temelju kojeg se može utvrditi tko su korisnici različitih prijelaznih odredbi iz Priloga XIII. Pravilniku o osoblju (vidjeti točke 63. i 64. ove presude).

114 Istovjetno postupanje koje tužiteljica osporava stoga ne povređuje načelo jednakog postupanja jer se primjenjuje na kategorije osoba koje se nalaze u usporedivoj situaciji.

115 U tim okolnostima drugi dio drugog tužbenog razloga treba odbiti.

116 Slijedom toga, valja odbiti drugi tužbeni razlog i stoga tužbu u cijelosti.

Troškovi

117 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužiteljica nije uspjela u postupku, treba joj naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu Komisije.

118 Nadalje, u skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Iz toga slijedi da će Parlament i Vijeće snositi svaki svoje troškove.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (peto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. CR će snositi vlastite troškove i troškove Europske komisije.

3. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

Svenningsen Mac Eochaidh Laitenberger

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 2. srpnja 2025.

Potpisi